

عنوان مقاله:

ارزیابی ژنتیکی برخی صفات فنولوژیک و ریخت شناسی در ژنوتیپ های کلزا (*Brassica napus* L.) با استفاده از تجزیه لاین در تستر

محل انتشار:

فصلنامه علوم گیاهان زراعی ایران، دوره 52، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهديه ارشدي بيدگلي - دانش آموزخته کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

محمدحسین فتوکیان - دانشیار، دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد

حسن امیری اوغان - استادیار پژوهش، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

بهرام علیزاده - دانشیار پژوهش، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت برآورد ترکیب پذیری، وراثت پذیری، اجزای واریانس ژنتیکی و نحوه عمل ژن در طراحی برنامه های به نژادی کلزا، آزمایشی بر اساس روش لاین در تستر با ۱۵ دورگ حاصل از تلاقی پنج لاین کلزای بهاره با عملکرد متوسط شامل SPN۱، SPN۳۴، RGS۰۰۳، SPN۳۰، SPN۳۶، SPN۹، و DH۴، با سه ژنوتیپ کلزای بهاره پرمحصول شامل SPN۱، SPN۳۴، RGS۰۰۳ به عنوان تستر، در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با دو تکرار اجرا شد. تفاوت بین دورگ ها برای تمامی صفات مورد مطالعه بجز طول دوره گل دهی، معنی دار شد. در کنترل ژنتیکی صفات، اهمیت اثر افزایشی ژن ها برای تمامی صفات مورد مطالعه بجز قطر ساقه و عملکرد دانه بالاتر برآورد شد. وراثت پذیری عمومی صفات از ۰۳/۸۶٪ برای قطر ساقه تا ۵۳/۹۸٪ برای تعداد روز تا خاتمه گلدهی متغیر بود. حداقل و حداکثر وراثت پذیری خصوصی، به ترتیب در قطرساقه (۸۳/۵۶٪) و تعداد شاخه فرعی (۶۳/۹۱٪) مشاهده شد. در بین ژنوتیپ های مورد مطالعه، تستر SPN۱ و لاین های DH۴ و SPN۳۰، بیشترین ترکیب پذیری عمومی را دارا بودند. با توجه به برتر بودن دورگ های RGS۰۰۳×SPN۳۶، DH۴×RGS۰۰۳ و SPN۳۰×RGS۰۰۳ می توان آن ها را برای تولید ارقام دورگ در برنامه های اصلاحی آینده توصیه نمود.

کلمات کلیدی:

اجزای واریانس ژنتیکی، قابلیت ترکیب، کلزا، نحوه عمل ژن، وراثت پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287656>

